

**MINISTER
PRZEDSIĘBIORCZOŚCI
I TECHNOLOGII**

Warszawa, dnia 15 marca 2019 r.

DMP-II.025.109.2019.IM

DECYZJA

Na podstawie art. 34 ust. 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo Przedsiębiorców (Dz.U. z 2018 r. poz. 646 z późn. zm.) oraz art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2018 r., poz. 2137 z późn.zm.), po rozpatrzeniu wniosku o wydanie wyjaśnienia co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej, złożonego w Ministerstwie Przedsiębiorczości i Technologii w dniu 01 marca 2019 r., Nr rej. [REDAKTION] przez przedsiębiorcę:

[REDAKTION]
[REDAKTION]
[REDAKTION]

uznać za prawidłowe stanowisko przedsiębiorcy zawarte w przedłożonym wniosku w zakresie konieczności uzyskania zezwolenia na obrót hurtowy w kraju napojami alkoholowymi o zawartości powyżej 18% alkoholu oraz wniesienia opłaty za jego wydanie.

Uzasadnienie:

W dniu 01 marca 2019 r. Minister Przedsiębiorczości i Technologii otrzymał wniosek z dnia 05 lutego 2019 r. przedsiębiorcy [REDAKTION] o wydanie interpretacji indywidualnej w trybie art. 34 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo Przedsiębiorców (Dz.U. z 2018 r. poz. 646 z późn. zm.).

Z wniosku wynika, że przedsiębiorca zamierza rozpocząć działalność gospodarczą w przedmiocie importu napojów alkoholowych o zawartości powyżej 18% alkoholu. Napoje alkoholowe będą importowane głównie z Japonii, jednakże przedsiębiorca nie wyklucza, że import może nastąpić również z innych krajów spoza unijnego obszaru celnego. Importowany alkohol zostanie wprowadzony bezpośrednio do składu celnego, znajdującego się w Polsce lub w innym kraju członkowskim Unii Europejskiej i zostanie objęty procedurą składowania celnego, o której mowa w art. 237 i nast. Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny. Tym samym alkohol nie zostanie przez przedsiębiorcę wprowadzony do obrotu na obszarze celnym Unii Europejskiej. Następnie przedsiębiorca zamierza sprzedawać alkohol składowany w ww. składach celnych na rzecz innych podmiotów (przedsiębiorców), z tym że w ramach ww. transakcji towar (alkohol) nie zostanie dopuszczony

do obrotu na terytorium Unii Europejskiej, ponieważ w momencie sprzedaży przez Wnioskodawcę alkohol cały czas będzie znajdował się w procedurze składowania w danym składzie celnym, albo zostanie przetransportowany do innego składu celnego w procedurze tranzytu. Wnioskodawca nie dokona zatem wprowadzenia alkoholu na obszar unijnego obszaru celnego. Takiego wprowadzenia celem dalszej sprzedaży na terytorium Polski lub Innego kraju członkowskiego Unii Europejskiej może dokonać dopiero podmiot, który nabędzie alkohol od Wnioskodawcy (nie można jednak wykluczyć, że alkohol nie zostanie wprowadzony do obrotu na terytorium Unii Europejskiej, a wywieziony przez nabywcę do krajów trzecich).

Stanowisko wnioskodawcy:

Zdaniem Wnioskodawcy, w przedstawionym stanie faktycznym (zdarzeniu przyszłym) Wnioskodawca nie będzie zobowiązany do uzyskania zezwolenia na obrót hurtowy napojami alkoholowymi o zawartości powyżej 18% alkoholu, o którym mowa w art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (tj. Dz. U. 2018.2137 ze zm.), zwanej dalej „Ustawą”.

W opinii Wnioskodawcy art. 9 ust. 1 Ustawy odnosi się wyłącznie do obrotu hurtowego w kraju napojami alkoholowymi o zawartości powyżej 18% alkoholu. Z przedstawionego stanu faktycznego wynika jednakże, że alkohol importowany przez Wnioskodawcę z krajów trzecich będzie składowany w składzie celnym (na terytorium Polski lub innego kraju Unii Europejskiej) i nie będzie przez Wnioskodawcę wprowadzany do obrotu na terytorium obszaru celnego Unii Europejskiej, w tym Polski. Co więcej, nie można wykluczyć, że nabywca alkoholu nie dokona w ogóle wprowadzenia towaru na obszar celny Unii Europejskiej, a wywiezie alkohol do państwa trzeciego. Alkohol będzie bowiem objęty procedurą składowania celnego, o której mowa w art. 237 i nast. Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny. Tym samym, zgodnie z art. 157 pkt b unijnego kodeksu celnego przedmiotowy towar (alkohol) będzie posiadać status towaru nieunijnego. Tymczasem, na obszarze celnym Unii Europejskiej, w tym Polski, przedsiębiorcy mogą dokonywać legalnego obrotu wyłącznie towarami unijnymi, którymi wedle definicji zawartej w pkt 23 unijnego kodeksu celnego są: towary całkowicie uzyskane na obszarze celnym Unii i w których skład nie wchodzi towary przywiezione z krajów lub terytoriów znajdujących się poza obszarem celnym Unii, lub towary wprowadzone na obszar celny Unii z krajów lub terytoriów znajdujących się poza tym obszarem i dopuszczone do obrotu, lub towary uzyskane lub wyprodukowane na obszarze celnym Unii wyłącznie z towarów, o których mowa w lit. b), lub z towarów, o których mowa w pkt 1 i 2.

Zgodnie z art. 201 unijnego kodeksu celnego, dopiero dopuszczenie do obrotu nieunijnego towaru celnego nadaje mu unijny status celny. Dopuszczenie do obrotu wymaga jednak dokonania odprawy celnej i zapłaty cel przywozowych oraz podatku akcyzowego, czego Wnioskodawca nie będzie czynił w przedstawionym stanie faktycznym (zdarzeniu przyszłym), gdyż to dopiero kolejni nabywcy towarów wprowadzać będą go na unijny obszar celny. Tym samym, w opinii Wnioskodawcy, nie można uznać, że będzie on dokonywać obrotu napojami alkoholowymi na terytorium Polski, skoro towary (alkohol) nie zostaną wprowadzone do obrotu na terytorium unijnego obszaru celnego, w tym na terytorium Polski.

Stanowisko Wnioskodawcy potwierdza również fakt, iż Wnioskodawca nie będzie zobowiązany do zapłaty należności celnych przywozowych, jak również zapłaty podatku akcyzowego i naniesienia na alkohol znaku akcyzy (banderoli), bez czego alkohol nie może zostać legalnie wprowadzony na terytorium unijnego obszaru celnego i być sprzedawany na terytorium Polski.

Z uwagi na powyższe, w opinii Wnioskodawcy, sprzedaż alkoholu o zawartości powyżej 18% alkoholu, który znajduje się w składzie celnym (na terytorium Polski lub innego kraju Unii Europejskiej), który w wyniku sprzedaży (lub przed sprzedażą) nie będzie przez Wnioskodawcę wprowadzany do obrotu na terytorium obszaru celnego Unii Europejskiej, w tym Polski, bowiem w momencie transakcji będzie objęty procedurą składowania celnego, nie stanowi obrotu hurtowego napojami alkoholowymi o zawartości powyżej 18% alkoholu, o którym mowa w art. 9 ust. 1 Ustawy. Tym samym, dopóki Wnioskodawca nie dokona odprawy celnej importowanych towarów, to nie można uznać, że dokonuje obrotu alkoholem na terytorium Polski, a w konsekwencji nie jest konieczne uzyskanie przez niego zezwolenia, o którym mowa w art. 9 ust. 1 ustawy.

Stanowisko Ministra Przedsiębiorczości i Technologii

Mając na uwadze treść wniosku oraz obowiązujące przepisy stwierdzam, że stanowisko wyrażone przez przedsiębiorcę we wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej w sprawie zakresu i sposobu zastosowania przepisów ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2018 r., poz. 2137 z późn.zm.) w zakresie konieczności uzyskania zezwolenia na obrót hurtowy w kraju napojami alkoholowymi o zawartości powyżej 18% alkoholu oraz wniesienia opłaty za jego wydanie, uznać należy za prawidłowe .

Obrót hurtowy w kraju napojami alkoholowymi o zawartości powyżej 18% alkoholu może być prowadzony tylko na podstawie zezwolenia wydanego przez ministra właściwego do spraw gospodarki (art.9, ust. 1 ustawy o wychowaniu w trzeźwości).

Zakup napojów alkoholowych poza granicami kraju nie wymaga zezwolenia, a ustawa o wychowaniu w trzeźwości nie reguluje tej kwestii.

Zgodnie z definicją, określoną w art. 2¹ ust. 1 pkt 7 ustawy o wychowaniu w trzeźwości, obrót hurtowy napojami alkoholowymi to zakup napojów alkoholowych w celu dalszej ich odsprzedaży przedsiębiorcom posiadającym właściwe zezwolenia.

Zamiarem wnioskodawcy jest dokonywanie zakupu napojów alkoholowych poza granicami kraju, a następnie ich i sprzedaż z pominięciem procedury dopuszczenia towaru do swobodnego obrotu na terenie Unii Europejskiej z wykorzystaniem procedury składowania celnego w składzie celnym.

Jeżeli zatem przedsiębiorca dokona zakupu napojów alkoholowych (w tym konkretnym przypadku poza granicami kraju), a nie dokona w kraju ich odsprzedaży przedsiębiorcom posiadającym właściwe zezwolenia, nie będzie zobowiązany posiadać zezwolenia na obrót hurtowy w kraju napojami alkoholowymi.

Zgodnie z art. 9 ust. 1 ustawy zezwoleniami objęty jest wyłącznie obrót hurtowy napojami alkoholowymi, prowadzony na terenie kraju.

Uwzględniając powyższe stwierdzam, że wnioskodawca, nie zamierzając prowadzić w kraju obrotu hurtowego napojami alkoholowymi o zawartości powyżej 18% alkoholu, nie jest zobowiązany do uzyskania zezwolenia, o którym mowa w art. 9 ust.1 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i w związku z tym do wniesienia opłaty za jego wydanie.

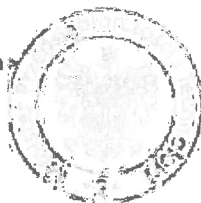
Mając na uwadze powyższe postanawiam jak w sentencji.

Pouczenia:

1. Od decyzji niniejszej stronie nie służy odwołanie. Strona niezadowolona z decyzji może jednak zwrócić się do Ministra Przedsiębiorczości i Technologii z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.
2. Jeżeli strona nie chce skorzystać z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, może wnieść do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie skargę na decyzję w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji stronie. Skargę wnosi się za pośrednictwem Ministra Przedsiębiorczości i Technologii (art. 127 § 3 i 129 § 2 kpa oraz art. 52-54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz.U. z 2018 r. poz. 1302 – p.p.s.a.).
3. Wpis od skargi wynosi 200 złotych (art. 230-233 p.p.s.a. w zw. z § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2003 r. Nr 221 poz. 2193).
4. Stronie, na jej wniosek, może być przyznane prawo pomocy, która obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata lub radcy prawnego (art. 243-262 p.p.s.a.).
5. W trakcie biegu terminu do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy strona może zrzec się prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy wobec Ministra Przedsiębiorczości i Technologii. Z dniem doręczenia Ministrowi Przedsiębiorczości i Technologii oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy przez stronę postępowania decyzja staje się ostateczna i prawomocna (art. 127a w zw. z art. 127 § 3 k.p.a.).

Oplatę za wydanie niniejszej decyzji
w wysokości 40 zł wniesiono w dniu
26.02.2019 r. na konto Ministerstwa
Przedsiębiorczości i Technologii
Nr 16 1010 1010 0039 0022 3100 0000

< Dokument podpisany elektronicznie przez: Wojciech Paluch >
< Data podpisu: 16 marce 2019 >

MINISTER
Wojciech Paluch
Dyrektor Departamentu